

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 1606 van 11 september 2007
in de zaak X / IIde kamer

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Chinese nationaliteit op 2 juli 2007 heeft ingediend om de nietigverklaring en de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van "de beslissing tot herziening van een toekenning visum dd. 23 mei 2007 en van de beslissing weigering herziening van een herziening van een toekenning visum dd. 26 juni 2007"

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 26 juli 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 augustus 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DE LIEN, die loco advocaat R. JESPERS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST :

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

Verzoekster is van Chinese nationaliteit en wenst te huwen met de heer X van Nederlandse nationaliteit en thans wonende te 2140 Borgerhout, Turnhoutsebaan 124.

Op 19 april 2007 werd het visum met het oog op een huwelijk in België toegekend aan verzoekster.

Op 23 mei 2007 nam de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing houdende weigering van visumaanvraag. Dit is de eerste bestreden beslissing.

Op 2 juni 2007 diende verzoekster een aanvraag in om deze beslissing tot herziening van de toekenning opnieuw te herzien in haar voordeel.

Op 26 juni 2007 stuurt de gemachtigde van de minister een brief aan verzoekster die luidt als volgt:

“Als antwoord op uw tussenkomst betreffende de in rand vermelde aanvraag, moet ik u tot mijn spijt meedelen dat er geen positief gevolg kan gegeven worden aan de visumaanvraag van mevrouw X

De beslissing genomen op 23 mei 2007 is bijgevolg definitief afgesloten.

De documenten die u ons opstuurde per fax kunnen gebruikt worden om eventueel een nieuwe aanvraag in te dienen bij de bevoegde diplomatieke post.”

Dit is de tweede bestreden beslissing.

2. Ontvankelijkheid

De verwerende partij werpt op dat het beroep tot nietigverklaring tegen de eerste bestreden beslissing laattijdig werd ingediend waardoor het onontvankelijk is.

Artikel 39/57 van de wet van 15 december 1980, betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) bepaalt dat het beroep tot nietigverklaring moet worden ingesteld met een verzoekschrift binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht.

Uit het faxbericht van 2 juni 2007 van de raadsman van verzoekster blijkt dat de raadsman van verzoekster reeds op 29 mei 2007 telefonisch contact heeft gehad met de verwerende partij. Terecht stelt de verwerende partij dat de raadsman van verzoekster reeds op 29 mei 2007 kennis had van de eerste bestreden beslissing. Dit wordt ter terechtzitting toegegeven door de raadsman van verzoekster.

Ter terechtzitting werpt de raadsman van verzoekster op dat de bestreden beslissing melding maakt van een foutieve beroepsinstantie, nl. de Raad van State in de plaats van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zodat de beroepstermijn niet is begonnen te lopen.

De argumentatie van de raadsman van verzoekster kan niet worden gevolgd. Op het ogenblik dat de eerste bestreden beslissing werd genomen was de Raad van State nog steeds bevoegd als beroepsinstantie. Pas vanaf 1 juni 2007 is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevoegd voor de beroepen tot nietigverklaring ingesteld vanaf die dag. De minister heeft dan ook correct gehandeld. Bovendien blijkt dat verzoekster tegen voormelde beslissing op 29 juni 2007, dus binnen de beroepstermijn van dertig dagen, een verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft ingesteld. Daaruit blijkt dat zij wel degelijk op de hoogte was van het feit dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vanaf 1 juni 2007 de bevoegde beroepsinstantie is.

De huidige vordering die werd ingesteld op 2 juli 2007 tegen de eerste bestreden beslissing is buiten termijn ingesteld en aldus onontvankelijk.

Wat betreft de tweede bestreden beslissing dient de Raad ambtshalve op te werpen dat deze geen voor vernietiging of schorsing vatbare handeling is.

De tweede bestreden beslissing luidt als volgt:

“Als antwoord op uw tussenkomst betreffende de in rand vermelde aanvraag, moet ik u tot mijn spijt meedelen dat er geen positief gevolg kan gegeven worden aan de visumaanvraag van mevrouw X.

De beslissing genomen op 23 mei 2007 is bijgevolg definitief afgesloten.

De documenten die u ons opstuurde per fax kunnen gebruikt worden om eventueel een nieuwe aanvraag in te dienen bij de bevoegde diplomatieke post.”

Uit de bewoordingen van het schrijven van 26 juni 2007 kan worden afgeleid dat de verwerende partij weigert om de beslissing van 23 mei 2007 te herzien. Een administratieve overheid bij wie een verzoek om herziening aanhangig is, dat niet door een wettelijke of reglementaire bepaling is georganiseerd, is niet verplicht om tot een nieuw onderzoek over te gaan. De loutere weigering om op het verzoek in te gaan volstaat op zich niet om aan te nemen dat de overheid de zaak opnieuw heeft onderzocht. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt geenszins dat de eerste bestreden beslissing aan een nieuw onderzoek werd onderworpen. Uit de bewoordingen van de tweede bestreden beslissing blijkt bovendien onmiskenbaar dat de verwerende partij niet bereid is om op basis van de door verzoekster aangebrachte stukken de initiële beslissing te herbekijken, aangezien de verwerende partij zich ertoe beperkt de verzoekster te adviseren eventuele nieuwe stukken aan te wenden in het kader van een nieuwe aanvraag.

Het schrijven van de dienst Vreemdelingenzaken houdt een loutere verwijzing in naar de vroeger genomen beslissing van 23 mei 2007 en wijzigt de rechtstoestand van verzoekster niet. Het beroep ingesteld tegen de tweede bestreden beslissing is evenmin ontvankelijk.

Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring behandeld.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf september tweeduizend en zeven door:

mevr. J. CAMU, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. E. VANDERSCHOMMEN, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

E. VANDERSCHOMMEN.

J. CAMU.